

ÀMBIT-UNIVERSIT@RT DEL VIURE

L'energia del voluntariat

Priscila Blum es va adonar que a l'aeroport de Westchester els jets corporatius aterren i s'enlairaven gairebé buits. Va tenir una idea. Ella, com a malalta de càncer de mama que havia estat, sabia el que costava traslladar als pacients als hospital on els havien de fer el tractament de quimioteràpia. No es podrien ocupar alguns dels seients d'aquells avions?.

Això va passar fa vuit anys. Avui la Red Corporativa Angèlica transporta pacients de càncer, sense cap cost, pels Estats Units. Aquest grup té accés a prop de mil cinc-cents jets de més de cinc-centes companyies. Amb gairebé vuitanta anys, la Priscila encara fa de voluntària a les oficines de la Corporativa un cop per setmana.

Contingut:

L'energia del voluntariat	1
Intersom	1
El seu èxit és el meu èxit	2
Les frases inspiradores	2
Entrevista amb Fina Royo	3

M.M Conangla- J. Soler *Ecologia Emocional per al nou mil·lenni*

Penses en els altres?

Fas quelcom pels altres?

De quina manera contribueixes a que el món millori?

Intersom

Viure és vincular-nos.

Som responsables de la persona que som i de les nostres relacions.

La nostra capacitat emocional i la nostra capacitat de relació es desenvolupen alhora.

M.M. Conangla i J. Soler

Per donar-te d'alta o baixa del butlletí, envia un mail a fundacio@fundacioambit.org

El seu èxit és el meu èxit

Un home tenia un camp sembrat de flors magnífiques. Cada dia sortien del seu tros conreat centenars de paquets per vendre a la ciutat amb les flors més boniques i fragants que ningú hagués vist mai.

Cada any guanyava el premi a les flors més grans i de més bona qualitat i, com es podia esperar, era admirat per tothom allà on vivia. Un dia se li va acostar un periodista d'un canal de televisió per preguntar-li el secret del seu èxit, a la qual cosa l'home va contestar:

Dec l'èxit al fet que, de cada conreu, en trec les millors llavors i les comparteixo amb els veïns perquè ells també les sembrin.

Com:-va respondre el periodista-. Però això és una bogeria. Que potser no té por que els veïns es facin tan famosos com vostè i li prenguin el premi?

L'home li va respondre:

Jo ho faig perquè, si ells tenen bons conreus, el vent retornarà als meus camps bones llavors i així la collita serà millor. Si no ho fes, ells sembrarien llavors de mala qualitat, que el vent em portaria a mi. Les seves llavors s'encreuarien amb les meves i aleshores les flors em sortien de més mala qualitat.

J. Soler-M.M. Conangla-L. Soler, *Emocions, les raons que la raó ignora.*

Les frases inspiradores

Aquest és el problema del món: si l'individu és un simple instrument de la societat, una joguina de les influències que cal modelar, o si la societat existeix per a l'individu.

Com ho esbrinarem? És un problema greu, oi?. Si l'individu és tan sols un instrument de la societat, aleshores la societat és molt més important que l'individu. Si això és cert, llavors hem de renunciar a la individualitat i treballar per a la societat. J. Krishnamurti

Si algú dona de veritat, rebrà, sens subte, alguna cosa en retorn.

E. Fromm

Qui es recolza en els altres veu com trontolla el món; qui es recolza en si mateix es manté segur.

Paul von Heyse

Coneixem als Amics de la Fundació

Fina Royo

La seva biografia

Nascuda a Barcelona de pares valencians. Vaig treballar en el món de l'empresa durant vint anys per passar, a causa de una crisi de feina i personal al món de les teràpies manuals on estic ara.

Quan vas conèixer la Fundació?

Coneixia a Jaume Soler i Mª Mercè Conangla, així que vaig arribar a Àmbit a l'inici, quan es va formar com Associació.

Des de quan col·labores i quina és la teva funció?

Des de el seu començament. Soc la secretària de la Fundació

Què t'agrada més de tot el que fas?

El tracte amb les persones.

Què suprimiries, si estigues a les teves mans?

No es tracta de suprimir sinó de no deixar de potenciar el contacte amb les persones com individus originals i únics. Es la gran riquesa que tenim a Àmbit.

Des del reconeixement propi: Què valors més de tu mateixa? Perquè?

La paciència. Perquè m'ajuda a donar-me temps per poder veure amb mes claredat les situacions que en un primer moment poden semblar-me insostenibles i posar-les al lloc que els hi pertoca.

On has evolucionat més?

En la serenor d'estimar a persones amb les que no necessàriament estic d'acord sempre i sabent que realment les estimo.

Gràcies a qui?

A persones amb les que he coincidit, que m'han deixat empremta, els que ja no hi son físicament però si al cor, on sempre hi seran vives, als que hi son i als que intento fer-los saber que m'importen, als que van passar i punt..... a tots.

Què et queda per millorar?

Tantes coses que no hi cabrien aquí.

Digueu 3 creences que t'ajuden a evolucionar com a persona.

Creure que cada dia tinc l'oportunitat de ser la millor de mi mateixa, creure en el poder que tenim tots de fer-nos responsables de la nostra vida i creure amb l'ésser humà.

Un actor o actriu. Per què?

M'agraden tants. James Stewart, perquè donava a les seves pel·lícules l'imatge de persona normal amb ombres i clarors, molt creïble.

Un llibre...

"La saga/Fuga de J.B." de Gonzalo Torrente Ballester, per mi una obra mestra d'imaginació i ironia, de tot un geni com Torrente Ballester.

Una flor...

Gessamí

Una melodia...

"El tren de mitja nit de Sau , "Bon dia" dels Pets, qualsevol de les cançons de "Les Miserables", totes les que pugui cantar.

Una olor...

El de la herba acabada de tallar, l'olor de les onades quan trenquen a les roques.

Un poema...

"Hagamos un trato" de Mario Benedetti

Una anècdota..

En una festa dels empleats de l'ambaixada francesa a Praga, un senyor originari d'una illa de Les Antilles em va treure a ballar una peça originària d'allà. Em vaig deixar portar per la música, sense pensar en res, només en el que sentia i va ser el millor ball de la meua vida. L'home va dir-me que era impossible que fos la primera vegada que ballava això però era veritat. Sentir, deixar-me endur per la musica, no tenir por del ridícul. Va ser perfecte.

Una frase...

"Lo mejor de ti eres TU"

Un punt de referència personal...

Sentir la meua essència, ser flexible i sempre donar gracies de debò, des de el cor. Si no es així millor no dir res.

Un viatge....

Es diu que la vida és el millor viatge, i els que fem amb amics, coneguts, estranys en formen part. Potser el primer que vaig fer sense els pares, tres amigues i jo a Cuenca. Va ser preciós, pel lloc, pels nois que vam conèixer. Ens van portar a conèixer els voltants de la ciutat. L'estimaven i van voler que la veiéssim amb els seus ulls. I ho van aconseguir.

ÀMBIT— Rocafort
Rocafort, 242 bis 3r
08029 BARCELONA

www.fundacioambit.org
www.ecologiaemocional.org
647 742 140 (De 17 a 20:30 h)

ÀMBIT—Sant Andreu
Recinte Fabra i Coats
Sant Adrià, 20